

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷-۲۹-۵

تاریخ ۱۳۷۳/۳/۷

پیوست در اسرار

بیتنالی

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۵۲۰۰۴ مورخ ۱۳۷۲/۸/۱۱ دو

الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه ارتقا
حمایت و تضمین سرمایه‌گذاری فیما بین کشورهای عضو
سازمان کنفرانس اسلامی که در جلسه علنی روز چهارشنبه
مورخ ۱۳۷۲/۳/۴ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی به تصویب
رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی
و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌شود.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

علی اکبر نوری

بیتعالی

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به معافیتنامه
ارتقاء، حمایت و تضمین سرمایه‌گذاری فیما بین
کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی

ماده واحده - موافقتنامه ارتقاء، حمایت و تضمین سرمایه‌گذاری
فیما بین کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی مشتمل بر یک مقدمه
و ۲۵ ماده مصوب دوازدهمین اجلاس وزراء خارجه کشورهای عضو
سازمان کنفرانس اسلامی منعقد در ۱۳۶۰/۳/۱۵ مطابق با ۵ ژوئن ۱۹۸۱
به شرح پیوست، با شرایط زیر تصویب و اجازه تسلیم اسناد آن داده
می‌شود:

۱ - انتقال مالکیت سرمایه موضوع ماده (۱۲) به اتباع سایر
کشورها مشروط به تصویب دولت ایران است.

۲ - در مورد ماده (۱۲) دولت ایران تصمیمات هیات داوری
را قطعی و لازم الاجراء شناخته، آنها را به‌مورد اجراء خواهد نهاد،
مشروط بر اینکه:

الف - حکم صادره ناظر به انتقال مالکیت به اتباع دول
غیر عضو بدون اجازه دولت ایران نباشد.

ب - حکم صادره با قوانین آمره و نظم عمومی ایران مغایرت
نداشته باشد و مقررات شکلی نیز رعایت شده باشد.

موافقتنامه ارتقاء، حمایت و تضمین سرمایه‌گذاری
فیما بین کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی

مقدمه:

دولت کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی، طرف این
موافقتنامه،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۹۴۷-۵

تاریخ ۱۱/۲/۷۴

پوست در

تعلین

- ۲ -

در راستای اهداف سازمان کنفرانس اسلامی، به شرح مـصرح در منشور آن،
در اجرای مفاد موافقتنامه همکاریهای اقتصادی، فنی و بازرگانی فیما بین کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی، به ویژه مفاد ماده یک موافقتنامه مذکور،
در تلاش جهت بهره گیری از منابع اقتصادی و امکانات بالقوه موجود در کشورهای عضو و تجهیز و بهره برداری از منابع و امکانات مزبور به بهترین وجه ممکن، در قالب همکاری نزدیک کشورهای عضو،
با اعتقاد به اینکه روابط فیما بین کشورهای اسلامی در زمینه سرمایه گذاری یکی از موارد عمده همکاریهای اقتصادی بین کشورهای مزبور به شمار رفته و به واسطه آن توسعه اقتصادی و اجتماعی این کشورها بر مبنای علایق مشترک و منافع متقابل تامین و ترغیب می گردد.
با علاقه به ایجاد و توسعه فضایی مساعد برای سرمایه گذاری، که منابع اقتصادی کشورهای اسلامی را فیما بین آنان به جریان انداخته و امکان استفاده بهینه از این منابع را در جهت توسعه و بهبود سطح زندگی مردم این کشورها فراهم آورد،
به تصویب این موافقتنامه مبادرت کرده،
و موافقت نمودند که شرایط مندرج در این موافقتنامه، به عنوان اقل شرایط رفتار با سرمایه ها و سرمایه گذاریهای وارده از کشورهای عضو تلقی گردد،
و آمادگی کامل خود را جهت به اجراء گذاردن منطوق و مفهوم این موافقتنامه، و کوشش همه جانبه خالصانه برای تحقق اهداف موافقتنامه اعلام داشتند.

تعلیه

- ۳ -

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - اصطلاحاتی که ذیلاً در این موافقتنامه بکار رفته، دارای معانی اختصاص یافته به خود در رابطه باهدف موافقتنامه می‌باشند، مگر اینکه قرائن بکار رفته در متن، برمعانی دیگری دلالت نماید.

۱ - موافقتنامه:

موافقتنامه ترغیب، حمایت و تضمین سرمایه‌گذاری فی‌مابین کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی.

۲ - اطراف متعهد موافقتنامه:

کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی طرف این موافقتنامه که به اعتبار آنان این موافقتنامه لازم‌الاجراء گردیده است.

۳ - کشور میزبان:

هر طرف متعهد موافقتنامه که سرمایه‌گذاری در قلمرو آن موجود و قانوناً رسمیت یافته باشد، یا آن طرف متعهدی که در قلمرو خود اجازه بکارگیری سرمایه را به سرمایه‌گذار می‌دهد.

۴ - سرمایه:

کلیه دارایی‌ها (شامل هرچیز قابل تقویم به پول) که در مالکیت یکی از اطراف متعهد موافقتنامه یا اتباع آن اعم از اشخاص حقیقی یا حقوقی بوده و در قلمرو طرف متعهد دیگر موافقتنامه موجود باشد، خواه این اموال از خارج منتقل یا در محل تحصیل شده

تعالیه

- ۴ -

باشد، چه منقول یا غیرمنقول، نقدی یا غیرنقدی یا عینی و نیز هرچیز مرتبط با سرمایه و سرمایه‌گذاری از باب حقوق و ادعاها، شامل سود خالص مکتسبه از دارائیهای مذکور و سهام تقسیم نشده و حقوق دینی باشد.

۵ - سرمایه‌گذاری:

بکارگیری سرمایه در یکی از زمینه‌های مجاز در قلمرو یکی از اطراف متعاقد موافقتنامه با نیت تحصیل سود و یا انتقال سرمایه بر اساس این موافقتنامه به قلمرو یکی از اطراف متعاقد موافقتنامه، یا همان نیت .

۶ - سرمایه‌گذار:

دولت یک طرف متعاقد یا شخص حقیقی یا حقوقی تبعه طرف متعاقد مذکور که صاحب سرمایه بوده و آن سرمایه را در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری می‌کند.

تابعیت اشخاص به شرح ذیل تعیین خواهد شد:

الف - شخص حقیقی:

هر شخصی که طبق شرایط قانون تابعیت جاری در قلمرو یک طرف متعاقد، دارای تابعیت طرف متعاقد مزبور باشد.

ب - شخصیت حقوقی:

هر موسسه‌ای که مطابق قوانین جاری در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد تاسیس و توسط قانونی که به موجب آن شخصیت حقوقی یافته به رسمیت شناخته می‌شود.

تعلین

- ۵ -

۷ - بازدهی‌های سرمایه‌گذاری:

مبالغ حاصله از سرمایه‌گذاری یا ناشی از آن برای یک دوره معین که شامل (ولی نه محدود به) سود، سودسهم، حق پروانه، حق امتیاز، اجاره، خدمات و کدیه اضافات حاصل بر داراییهای سرمایه‌ای و استفاده از حقوق اموال دینی می‌باشد.

۸ - دبیرخانه کل:

دبیرخانه کل سازمان کنفرانس اسلامی.

۹ - دبیرکل:

دبیرکل سازمان کنفرانس اسلامی.

۱۰ - سازمان:

سازمان کنفرانس اسلامی.

فصل دوم

شرایط عمومی راجع به ارتقاء، حمایت و تضمین سرمایه‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها و قواعد حاکم بر آن در قلمرو اطراف متعاقد

ماده ۲ - اطراف متعاقد، انتقال سرمایه و بکارگیری آن را فی‌مابین و در قلمرو خود در زمینه‌های مجاز سرمایه‌گذاری، طبق قوانین خود، مجاز خواهند شمرد. سرمایه بکارگرفته‌شده، بایستی از حمایت و امنیت کافی برخوردار باشد، و کشور میزبان بایستی

تعلین

- ۶ -

تسهیلات و انگیزه‌های لازم را برای سرمایه‌گذارانی که در قلمرو آنان به‌فعالیت مشغول هستند فراهم آورد.

ماده ۳ - اطراف متعاقد تلاش خواهند نمود تا فرصت‌ها و زمینه‌های مختلف سرمایه‌گذاری را برای بکارگیری سرمایه در وسیعترین مقیاس ممکن فراهم سازند، بگونه‌ای که سرمایه‌گذاری مذکور متناسب با شرایط اقتصادی آنان، و براساس انتفاع متقابل طرفین سرمایه‌گذاری، و موجب بسط توسعه اجتماعی و اقتصادی کشور میزبان، حسب اهداف و برنامه‌های آن کشور شده و در عین حال موجب بازدهی سودآوری برای سرمایه باشد.

ماده ۴ - اطراف متعاقد تلاش خواهند نمود که انگیزه‌ها و تسهیلات مختلفی را برای جلب و تشویق سرمایه‌گذاری در قلمرو خود مانند انگیزه‌های بازرگانی، گمرکی، مالی و مالیاتی و ارزی، بویژه در طی سالهای اولیه پروژه‌های سرمایه‌گذاری طبق قوانین، مقررات و اولویتهای کشور میزبان ایجاد نمایند.

ماده ۵ - اطراف متعاقد تسهیلات و مسجوزه‌های لازم را جهت ورود، خروج، اقامت و کار سرمایه‌گذاران و خانواده‌های آنان، متخصصان، مدیران، تکنیسین‌ها، کارگران و کلیه کسانی که بطور دائم یا موقت در ارتباط کاری با سرمایه‌گذاری قرار می‌گیرند طبق قوانین و مقررات کشور میزبان فراهم خواهند نمود.

ماده ۶ - کشور میزبان در قالب مقررات و سیاستهای اقتصادی و اجتماعی خود، بخش خصوصی داخلی را جهت همکاری و شرکت در امر سرمایه‌گذاری در قلمرو اطراف متعاقد تشویق خواهد نمود.

ماده ۷ - در صورت انصراف یکی از اطراف متعاقد از ادامه عضویت، حقوق و تعهداتی که قبل از اعلام انصراف در نتیجه این موافقتنامه، در کشور میزبان نسبت به سرمایه‌گذاری ایجاد شده

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پدوست

بِسْمِ اللَّهِ

- ۷ -

است، کماکان به قوت خود باقی خواهد بود و از انصراف طرف
متعاهد مزبور متاثر نخواهد شد.

ماده ۸ -

۱- سرمایه گذاران هر طرف متعاهد، در زمینه فعالیت
اقتصادی ای که در قلمرو طرف متعاهد دیگر سرمایه های خود را
بکار گرفته اند، باید حداقل از همان رفتار مطلوب، حقوق و
امتیازاتی برخوردار شوند که در زمینه همان فعالیت اقتصادی
در مورد سرمایه گذاران کشورهای غیر عضو این موافقتنامه، اعمال
می شود.

۲- مفاد بند ۱ فوق در مورد رفتار بهتر یک طرف متعاهد در
موارد زیر، مصداق نخواهد داشت :

الف - حقوق و امتیازاتی که به موجب یک موافقتنامه
بین المللی، قانون یا ترتیبات ترجیحی ویژه ای به سرمایه گذاران
یک طرف متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر اعطاء می شود.

ب - حقوق و امتیازات ناشی از یک موافقتنامه بین المللی
لازم الاجرای موجود یا موافقتنامه بین المللی که در آینده منعقد
خواهد شد، که بر اساس آن یک اتحادیه اقتصادی، اتحادیه گمرکی
یا ترتیبات معافیت متقابل مالیاتی ایجاد می شود و یک طرف
متعاهد به عضویت آن در می آید.

ج - حقوق و امتیازاتی که توسط یک طرف متعاهد به لحاظ
اهمیت خاص یک پروژه معین برای کشور، به پروژه مذکور اعطا
می گردد.

ماده ۹ - سرمایه گذار ملزم به رعایت قوانین و مقررات جاری
کشور میزبان بوده و بایستی از کلیه اعمالی که موجب برهم زدن
نظم عمومی یا اخلاقیات جامعه و لطمه بر منافع عمومی باشد،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پدوست

بِسْمِ اللَّهِ

- ۸ -

خودداری نماید. سرمایه‌گذار همچنین باید از اجرای اقدامات
تحدیدی و انسدادگرانه و کوشش جهت کسب سود از طرق نامشروع
خودداری نماید.

فصل سوم

ضمانتهای سرمایه‌گذاری

ماده ۱۰-

۱- کشور میزبان متعهد می‌گردد که راسا یا بوسیله یکی از
ارگانها، موسسات یا مقامات محلی تابعه خود اقدامی به عمل
نیاورده و یا اجازه اقدامی را ندهد که اقدام مذکور مستقیم یا
غیرمستقیم بر مالکیت سرمایه‌گذار بر سرمایه یا سرمایه‌گذاری خود
اثرگذارده و موجب محرومیت وی از کل یا جزء مالکیت، یا
تمامی یا بخشی از حقوق اولیه، یا اعمال اختیار بر مایملک
خویش، و تملک آن، یا استفاده از سرمایه، یا کنترل عملی
سرمایه‌گذاری، یا مدیریت آن، یا بهره‌گیری و تمتع از تسهیلات و
تحقق منافع یا ضمانت رشد و توسعه آن گردد.

۲- انجام اقدامات مذکور، به‌هر حال در موارد زیر مجاز خواهد

بود:

الف - مصادره سرمایه‌گذاری، به‌موجب قانون و بدون تبعیض،
در راستای منافع عمومی و پرداخت فوری غرامت کافی و مناسب
به سرمایه‌گذار طبق قوانین کشور میزبانی که چنین غرامتی را پرداخت
می‌نماید، مشروط بر اینکه سرمایه‌گذار حق اعتراض به اقدام ناظر
بر مصادره را در محاکم صالح کشور میزبان داشته باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعالیه

- ۹ -

ب - اعمال اقدامات بازدارنده براساس حکم صادره از یک مرجع صالح قانونی و اقدامات اجرایی ناشی از حکم صادره از یک مرجع صالح قضایی.

ماده ۱۱ -

۱ - کشور میزبان تضمین می‌نماید سرمایه و درآمد نقدی خالص آن، بدون اینکه سرمایه گذار مشمول اقدامات تبعیض آمیز بانکی و محدودیتهای اداری و قانونی یا مشمول مالیات و عوارض بر انتقال قرار گیرد، آزادانه به قلمرو هر طرف متعاقد دیگر منتقل گردد. این امر شامل کارمزد بانکی نخواهد شد. اعاده سرمایه اولیه به مبداء بایستی، پس از خاتمه موضوع سرمایه‌گذاری، بنابه ماهیت آن، یا انقضای پنج سال از تاریخ انتقال سرمایه به کشور میزبان، هر کدام که زودتر باشد، امکان‌پذیر باشد.

۲ - انتقال سرمایه بایستی به همان ارزی که سرمایه‌گذاری انجام شده، یا به هر ارز قابل تبدیل دیگر، براساس نرخ تسعیری که در روز انتقال توسط صندوق بین‌المللی پول تعیین می‌گردد، صورت پذیرد.

۳ - انتقال سرمایه بایستی، بدون تاخیر، در ظرف مدت زمانی که معمولاً برای تکمیل امور بانکی لازم است، صورت پذیرد، در هر صورت این مدت نباید از نود (۹۰) روز از تاریخ درخواست انتقال و انجام کلیه شرایط قانونی آن، تجاوز نماید.

۴ - اقدامات مبتنی بر آیین‌نامه‌هایی که به منظور، کنترل ارز، طی مراحل اداری یا جلوگیری از انتقال غیرقانونی وجوه توسط اتباع یک کشور به خارج، وضع می‌گردد، محدودیت تلقی نخواهد شد. به همین نحو تعیین و تثبیت درصدی از حقوق دستمزد و پاداش مستخدمین و کارشناسان سرمایه‌گذاری در حدود پنجاه درصد (۵۰٪)، به عنوان مبالغ قابل انتقال، محدودیت تلقی نخواهد شد.

تعلانی

- ۱۰ -

ماده ۱۲ - کشور میزبان بایستی آزادی اعمال اختیار بر مالکیت موضوع سرمایه‌گذاری را، در زمینه فروش کل یا جزء آن، برچیدن، واگذاری یا اهداء یا اتخاذ هر ترتیب دیگر، برای سرمایه‌گذار تضمین نماید. در صورتی که مورد سرمایه‌گذاری به سرمایه‌گذار دیگری از اتباع یکی از اطراف متعهد موافقتنامه منتقل گردد و انتقال مذکور منوط به تصویب کشور میزبان باشد، سرمایه‌مورد بحث باید کماکان طبق مفاد این موافقتنامه مورد عمل قرار گیرد.

ماده ۱۳ -

۱- سرمایه‌گذار در قبال هرگونه زیان ناشی از عمل یک طرف متعهد، یا یکی از مسؤولین دولتی یا محلی یا موسسات تابعه آن، در موارد ذیل، مستحق دریافت خسارت خواهد بود:

الف - تخطی از هرگونه حقوق یا تضمیناتی که بر اساس این موافقتنامه به سرمایه‌گذار اعطاء شده است.

ب - نقض هرگونه تعهدات و مسوولیتهای بین‌المللی که بر اساس وبه‌موجب این موافقتنامه به‌نفع سرمایه‌گذار بر ذمه یک طرف متعهد قرار گرفته یا عدم اجرای آن چیزی که لازم است توسط طرف متعهد انجام پذیرد، اعم از اینکه منشاء موارد مذکور عمدی، یا اهمال باشد.

ج - عدم اجرای یک حکم قضایی که مستقیماً در ارتباط با سرمایه‌گذاری مستلزم اجراء می‌باشد.

د - زیانی که در نتیجه تخطی از قوانین جاری محل سرمایه‌گذاری، یا فعل یا ترک فعل یا به هر طریق دیگر بر سرمایه‌گذار وارد می‌گردد.

۲ - جبران خسارت بایستی معادل زیان وارده بر سرمایه‌گذار

تعلیه

- ۱۱ -

برحسب نوع و میزان آن باشد.

۳ - هرگاه اعاده سرمایه‌گذاری به حالت قبل از ورود زیان میسر نباشد، جبران خسارت به‌پول صورت خواهد گرفت.

۴ - تقویم میزان خسارت به‌پول، بایستی ظرف شش ماه از تاریخ ورود زیان صورت پذیرد و ظرف یک سال از تاریخ توافق در مورد میزان خسارت یا تاریخ نهایی شدن تقویم خسارت، مورد پرداخت قرار گیرد.

ماده ۱۴ - در خصوص جبران خسارت زیانهایی که در نتیجه خصومت‌های با ماهیت بین‌المللی یک نهاد بین‌المللی، یا آشوبهای اجتماعی یا اقدامات قهرآمیز عمومی از هر قبیل بر عین دارائیهای موضوع سرمایه‌گذاری وارد می‌گردد، سرمایه‌گذار بایستی مورد رفتاری کمتر از آنچه که کشور میزبان در حق سرمایه‌گذاران داخلی یا دیگران معمول می‌دارد، واقع شود.

ماده ۱۵ - سازمان بایستی، از طریق بانک توسعه اسلامی و بر اساس مفاد موافقتنامه‌های آن، یک موسسه اسلامی وابسته به سازمان، برای تضمین سرمایه‌گذاریها که مسوول بیمه دارائیهای سرمایه‌گذاری شده در قلمرو اطراف متعهد موافقتنامه باشد، بر اساس مفاد این موافقتنامه و در انطباق با اصول شریعت ایجاد نماید.

ماده ۱۶ - کشور میزبان متعهد می‌گردد به سرمایه‌گذار اجازه دهد که در مورد شکایت علیه اقدامی که توسط مقامات کشور میزبان بر علیه وی صورت پذیرفته، یا در مورد اعتراض نسبت به حدود انطباق اقدام مذکور با مفاد قوانین و مقررات جاری کشور میزبان، یا در مورد شکایت علیه عدم انجام اقدام معینی که به نفع سرمایه‌گذاران بوده می‌بایست توسط کشور میزبان انجام می‌شد،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلیه

- ۱۲ -

حق توسل به سیستم قضایی کشور میزبان را داشته باشد، فارغ از اینکه شکایت مزبور با اجرای مفاد موافقتنامه ناظر بر روابط فیما بین سرمایه گذار و کشور میزبان مرتبط باشد یا نباشد.

مشروط بر اینکه اگر سرمایه گذار طرح دعوی نزد محاکم ملی یا نزد یک دیوان داوری را اختیار نمود، با اختیار رجوع به یکی از دو محکمه، حق رجوع به دیگری را از دست خواهد داد.

ماده ۱۷ - تازمانی که ارکان معینی برای حل و فصل اختلافات ناشی از این موافقتنامه ایجاد گردد، اختلافات ناشیه، طبق روش و قواعد زیر، از طریق سازش یادآوری مورد حل و فصل قرار خواهد گرفت :

۱ - سازش :

الف - چنانچه طرفین اختلاف بر سازش توافق نمایند، توافقنامه سازش باید متضمن شرح اختلاف، ادعای طرفین اختلاف و نام مصالح منتخب باشد، طرفین ذیربط می توانند از دبیرخانه کل بخواهند تا مصالح را انتخاب نماید.

دبیرخانه کل یک نسخه از توافقنامه سازش را جهت پذیرش وظایف به مصالح ارسال خواهد نمود.

ب - وظیفه مصالح محدود به نزدیکتر ساختن اختلاف نظر طرفین و ارائه پیشنهاداتی است که بتواند به یک راه حل مورد قبول طرفین منتهی گردد. مصالح باید ظرف دوره ای که برای تکمیل وظیفه وی تعیین شده، گزارشی را در خصوص موضوع تسلیم دارد که به طرفین اعلام گردد. گزارش مزبور، در صورت ارجاع مورد اختلاف به یک محکمه، برای محکمه مذکور فاقد اعتبار حقوقی خواهد بود.

بیتعالی

- ۱۳ -

۲ - داوری:

الف - چنانچه طرفین اختلاف باتوسل بهسازش بهتوافقی نائل نگردند، یا مصالح قادر بهارائه گزارش خود ظرف دوره موصوف نگردد، یا طرفین راهحلهای مندرج درگزارش مذکور را نپذیرند، هریک از طرفین حق خواهند داشت جهت اخذ رای نهایی درخصوص مورد اختلاف بهدیوان داوری رجوع نمایند.

ب - رسیدگی داوری یاارسال اخطار طرف متقاضی داوری بهطرف دیگر اختلاف، که موضوع مبین ماهیت اختلاف و نام داور منتخب توسط وی است، آغاز میگردد. طرف دیگر بایستی ظرف شصت روز از تاریخ ابلاغ اخطار نامداور منتخب خود را به اطلاع طرف دیگر برساند، دو داور مذکور بایستی ظرف شصت روز ازتاریخ انتخاب آخرین خود بهعنوان داور، یک سرداور انتخاب نمایند که درصورت تساوی آراء، رای وی قاطع خواهدبود. چنانچه ظرف دوم داوری را انتخاب ننماید، یا دو داور ظرف زمان موصوف درمورد انتخاب سهداور توافق ننمایند، احد طرفین میتواند از دبیرکل بخواهد که ترکیب دیوان داوری را تکمیل نماید.

ج - دیوان داوری، اولین جلسه خود را درتاریخ و محلی که سرداور تعیین می نماید، تشکیل خواهدداد. بعد از آن دیوان نسبت بهتعیین محل و زمان جلسات وسایرموارد مربوط بهوظایف خود، اتخاذ تصمیم خواهدکرد.

د - آراء دیوان داوری نهایی و غیرقابل اعتراض بوده، و برای طرفین الزام آور، لازم الرعایه و لازم الاجراء خواهدبود. آراء مزبور ازاعتبار و قوت احکام مراجع قضایی برخوردارخواهدبود. اطراف متعاهد موافقتنامه، فارغ ازاینکه خود طرف دعوا باشند یا نباشند، یاسرمایه گذاری که رای برعلیه وی صادر گردیده یکی از

تعالین

- ۱۴ -

اتباع یا شهروندان آنان باشد یا نباشد، مکلفند آراء صادره را در قلمرو خود، به مشابه احکام قطعی و لازم الاجرای صادره از محاکم ملی خود، به اجراء در آورند.

مقررات کلی و نهایی:

ماده ۱۸ - دو یا چند طرف متعاقد ممکن است بین خود توافقنامه‌ای منعقد نمایند که در قیاس با شرایط مصرح در این موافقتنامه، شرایط بهتری را فراهم آورد.

ماده ۱۹ - هرگاه اختلافاتی از هر قبیل بین اطراف متعاقد موافقتنامه بروز نماید، علیرغم وجود یا عدم وجود روابط دیپلماتیک یا هر نوع نمایندگی دیگر بین کشورهای ذیربط، موافقتنامه اعتبار خود را کماکان حفظ خواهد نمود.

ماده ۲۰ - دبیرخانه کل اجرائی موافقتنامه را پیگیری خواهد کرد.

ماده ۲۱ - این موافقتنامه سه ماه بعد از تاریخی که ده کشور عضو سازمان کنفرانس، اسناد تصویب آن را تسلیم کردند، به مرحله اجراء در خواهد آمد، و در مورد هر کشور جدیدی هم که به آن ملحق می‌شود، سه ماه بعد از تاریخ تسلیم اسناد تصویب موافقتنامه، لازم الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۲ - این موافقتنامه بنابه تقاضای حداقل پنج کشور و با تصویب چهارپنجم متعاهدین می‌تواند اصلاح شود.

ماده ۲۳ - این موافقتنامه برای یک مدت نامحدود ادامه خواهد یافت و اطراف متعاقد موافقتنامه می‌توانند، پس از انقضاء پنج سال از تاریخ لازم الاجرا شدن موافقتنامه در مورد خود،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۹۳۷ - ن

تاریخ ۱۳۰۳ - ۷۳

پوست

بیتعالی

- ۱۵ -

با تسلیم یک اخطار کتبی به دبیرکل از ادامه عضویت موافقتنامه انصراف حاصل نمایند مشروط بر آنکه انصراف مزبور قبل از سپری شدن یک سال از تاریخ تسلیم اخطار به مرحله اجرا در نیاید. ماده ۲۴ - متن اصلی موافقتنامه به منظور امضاء نزد دبیرخانه کل تودیع خواهد شد.

دبیرخانه کل اسناد تصویب موافقتنامه را دریافت نموده و امضاء و تسلیم اسناد تصویب موافقتنامه توسط کشورهای عضو را به اطلاع اطراف متعاقد موافقتنامه خواهد رساند.

ماده ۲۵ - این موافقتنامه به زبانهای عربی، انگلیسی و فرانسه تنظیم شده است و هر سه متن آن دارای اعتبار یکسان میباشند.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و پنج ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ چهارم خرداد ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و سه به تصویب مجلس شورای رسیده است.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی